

PORIN KIRKKOSANOMAT

Kevätnumero

1-1975

Ylilääkäri Pentti Rantanen:

Lapsi-invalidien asema varsin vaikea

Varsin vaikeaksi luonnehtii lapsi-invalidien asemaa ylilääkäri Pentti Rantanen Satakunnan keskussairaala. Hän pitää Helsingin Yhteisvastuu-keräyksen avulla toteutettavaa lapsi-invalidien palvelutaloa hyvänä alkuna lapsi-invalidien aseman parantamiseksi, mutta sanoo, että vastaavanlaisia laitoksia tulisi saada myös maakuntiin.

Ylilääkäri Rantanen perustaa sanansa äskettäin laadittuun lasten sairaanhoidon alueelliseen kehittämisohjelmaan, jonka mukaan kuntoutushoidon järjestämisen periaatteena ovat alueelliset kuntoutuspalvelut. Näin säilyisi kuntoutettavien lasten yhteys kotiin ja vanhempiin, ja kuntoutushoito olisi samalla läheisessä yhteydessä keskussairaaloihin.

Kehittämisohjelman mukaan näihin kuntoutuskeskuksiin tulisi liittää myös koulutuksen järjestäminen, lähinnä internaattityyppinen koulu.

Vaikeavammaisille nuorille invalideille tarkoitetun palvelutalon saaminen pääkaupunkiin ei ole ristiriidassa alueellisen ohjelman kanssa. — Pitkäaikaisia lastensairauksia arvioidaan sairastavan maassamme 15.000—30.000 lasta. Määrä on siksi suuri, ettei kaikkia lapsia voi hoitaa, kuntouttaa ja kouluttaa yksinomaan pääkaupungissa.

Mainitussa luvussa eivät ole mukana kehitysvammalain piiriin kuuluvat lapset, jotka muodostavat oman ryhmänsä. Esimerkiksi Porissa näitä lapsia hoidetaan mm. kotona ja Antinkartanon keskuslaitoksessa.

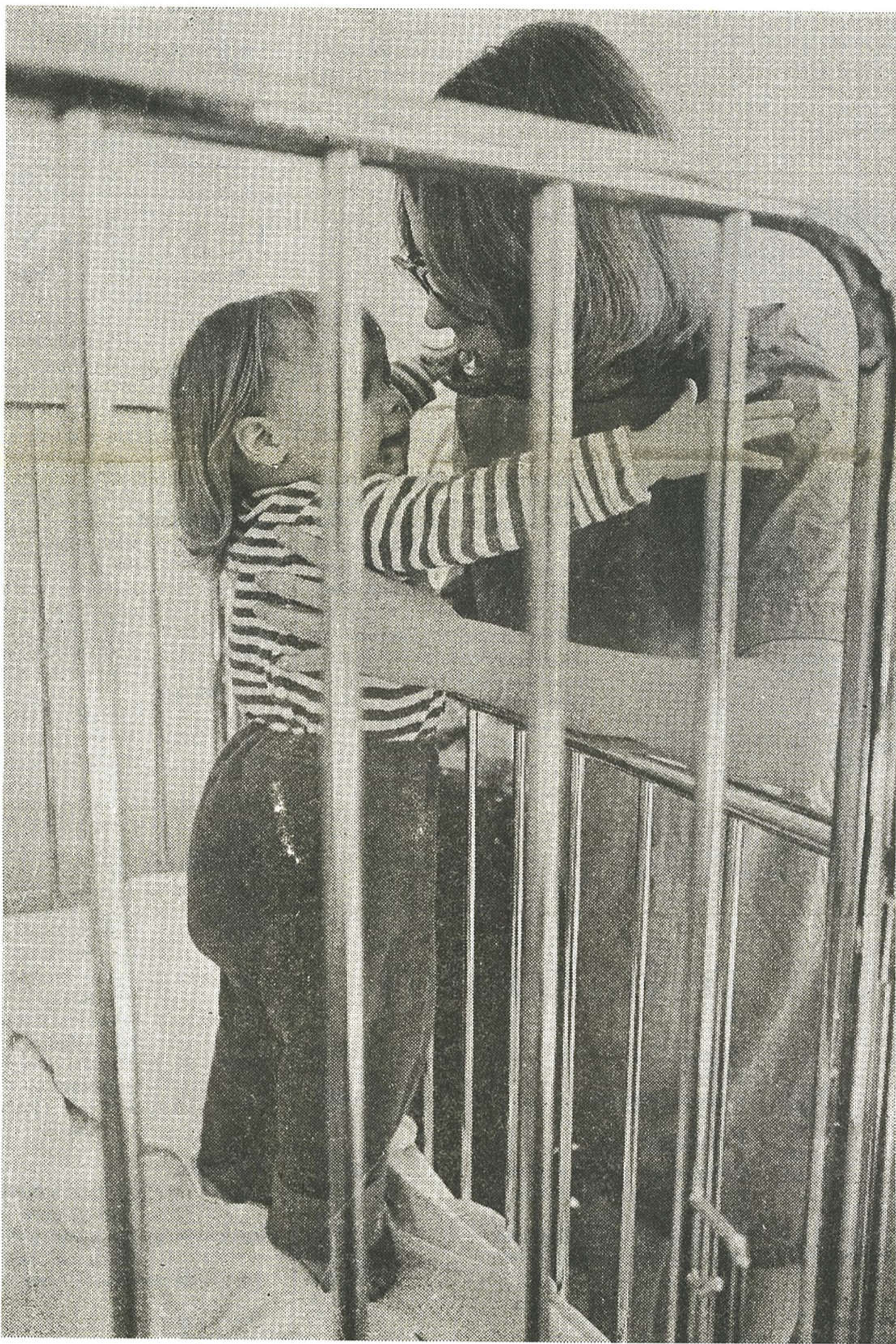
Kuntoutus sopeuttamista yhteiskuntaan

Pitkäaikaisten lastensairauksien hoitoon kuuluu kuntoutus olennaisena osana. Varsinaisen hoidon ja fyysisen kuntoutuksen lisäksi lasta sopeutetaan sekä psyykkisesti että sosiaalisesti yhteiskunnan jäseneksi. Näiden kuntoutuksen eri puolien nivelämisestä toisiinsa riippuu, minäkalainen tulos saadaan, ylilääkäri Rantanen totesi.

Jokaisessa lapsessa on tietty kehityskapasiteetti, jota voidaan virittää niin, että lapsesta voi tulla kapasiteetin suuruudesta riippuen ainakin helppohoitosempi ja parhaassa tapauksessa täysin työkykyinen yhteiskunnan jäsen.

Lastenneurologiset taudit suurin ryhmä

Erityisesti kaipaava tällä hetkel-

Suurin osa pitkäaikaisia lastensairauksia potevista on eri tavoin vammautuneita. Heille ei ole maassamme riittävästi kuntoutusmahdollisuuksia. Yhteisvastuu-keräyksen avulla pyritään saamaan Helsingin lapsi-invalidien palvelutalo.

lä parannusta neurologisesti vammautuneiden lasten kuntoutus. Näiden esimerkiksi liikenneturmissa tai muulla tavoin vammautuneiden lasten osuus kaikista kuntoutushoitoa vaativista lapsipotilaista on 10—25 prosenttia.

Pitkäaikaisiin lastensairauksiin luetaan lisäksi mm. epilepsia sairastavat lapset, keskivai-

keat ja vaikeat kehitysvammat, CP-vammat, vaikeasti aistivammat, erilaisista lievästä aivo-oireyhtymistä kärsivät lapset sekä pahenevia lihastauteja potevat lapset.

— Pitkällä tähtäyksellä ajatellen ovat juuri eri tavoin liikunnallisesti vammautuneet lapset suurin hoidettavien ja kuntoutet-

tavien ryhmä. Myös kroonista astmaa sairastavat sekä sokeritautia ja reumaa sairastavat lapset ovat oma suurehko ryhmänsä, ylilääkäri Rantanen totesi.

Tällä hetkellä on hänen kertomansa mukaan parhaiten järjestetty kuulo- ja näkövammaisten hoito. — Neurologiset potilaat vaativat varsin pitkäaikaisen

hoidon ja kuntoutuksen. Kuntoutuksen tarve kyllä tiedetään, mutta paljon on myös rahasta kiinni.

Porissa pieni lastenosasto

— Tarkkaa lukua siitä, kuinka paljon Satakunnassa tai Porissa on pitkäaikaisia lastensairauksia sairastavia, ei tiedetä. Satakunnan keskussairaalan kohdalla voi todeta, että lastenosasto on nykyisellään pieni ja ahdas. Tarvittaisiin noin 60 sairaansijaa, kun niitä nyt on 36, ylilääkäri Rantanen mainitsi.

Suunnitelmien mukaan saadaan kuitenkin keskussairaalan toisessa laajennusvaiheessa uusia tiloja myös lapsipotilaita varten, jolloin sekä sairauksien toteaminen, hoito että kuntoutus tehostuvat. Ylilääkäri Rantanen pitää lastenosaston uusien tilojen saamista erittäin kiireellisenä. — Toinen laajennusvaihe pitäisi saada ainakin lastenosaston osalta vauhtiin mahdollisimman pian, hän sanoi.

Kuntoutusta ei Satakunnan keskussairaalaassa kovinkaan paljon voida järjestää. Muualla tapahtuvaan kuntoutukseen ohjaajana toimii sairaalan sosiaalihoitaja.

Poriinkin suunnitteilla invalidien palvelutalo

— Satakunnassa on kuntoutustilanne varsin vaikea. Lapsilla ei juuri ole mahdollisuutta saada riittävästi kuntoutusta maakuntansa alueella, kertoi Satakunnan keskussairaalan sosiaalihoitaja Riitta Jakonen. Monet vanhemmat ovat kääntyneet puoleeni, ja olen pyrkinyt ohjaamaan lapsia eri kuntoutuslaitoksiin, mutta jonotuslistat ovat jo ka paikassa pitkät.

Tästä syystä on Poriinkin ollut hankkeilla invalidien palvelutalo. Eri invalidijärjestöjen yhteisessä kokouksessa on asia ollut esillä, mutta mitään varmaa sen edistymisestä ei vielä voida sanoa.

Palvelutalo palvelisi erityisesti niitä nuoria invalideja, jotka pyrkivät koulutuksensa jälkeen sijoittumaan yhteiskuntaan ja työelämään. Tähän mennessä ovat mm. Porissa toimivat vammaisjärjestöt ohjanneet tätä sijoittumista sekä järjestäneet erityisesti lapsille kuntoutusleirejä.

**YHTEISVASTUU-
KERÄYKSESTÄ
ENEMMÄN SIVULLA 5**

Nimi on lapsen ominta omaa

Kun tuleva Kalevalamme kokooja oli kolmen päivän ikäinen, lähti naapuritorpan emäntä kyyditsemään häntä ristittäväksi. — Entä nimi? kysyi papinkansliassa ristijä. Niin, mikä tosiaankin nimeksi? Se oli peninkulmaisen taipaleen pyryssä unohtunut. Almakassa oli lähellä nimi Elias, ja sen nimisenä Sammatin suurmies sitten elämänsä eli. Äiti oli aluksi tyytymätön: — Olisi hänet sitten ristinyt vaikka Tuisku-Jaakoksi, hän tuumi. Ei tiedetä, minkä nimen äiti olisi pojalleen halunnut.

Varmaa on, ettei tapaus ole ainutlaatuinen Suomen kansan elämässä. Jossain Lapin perukoilla ovat pyryt paljon sankempia ja taipaleet kovin pitkiä verrattuna Etelä-Suomen Sammattiin. Unohtaa hyvämuistinenkin kummiksi valittu. Ja toiselta puolen: mistä niitä nimiä kaikille usein pitkälti toiselle kymmenelle ulottuvan lapskatraan jäsenille. "Allakkakin" puuttui; kekseen pappi, sillä oli kirjat ynnä muu tieto. Ja pappi auttoi, on aina koettanut auttaa.

Se, minkälaisen nimen lapsi kulkoon on saanut, on yleensä ratkaisevasti riippunut ajankohdasta, jota on eletty. Joskus, vuosikymmeniä, vuosisatojakin taaksepäin olivat muodissa raamatulliset nimet. Oltiin Elisabeteja, Magdaleenoja, Abrahameja, Iisakkeja, Gabrieleja jne. Vähitellen alkoivat maallisetkin suuruudet saada kaimoja lasten parvessa: syntyivät Aleksanterit, Nikolait, Ferdinandit, Katariinat ym. Monet noista vanhan kerrostuman nimistä ovat yhä edelleen suosiossa — tavallisimmin sentään nykyaikaisemman asun saaneina.

Nimiä muodin ja tunteiden mukaan

Mutta yhä edelleen on muoti se mahti, joka kunakin aikana suuressa määrin säätelee, mitä nimiä vanhemmat rakkaille lapsilleen antavat. Joskus menneisyydessä

oli yksien ja samojen nimien valtakausi varsin pitkä, mutta toisin meidän kilreisenä aikanamme. Tuntuu melkein siltä, että jokainen uusi vuosikymmen pitää ainakin osaa edellisen vuosikymmenen nimistä hiukan vanhahtavina. Tuntuu siltäkin, että mitä lähemmäksi nykyisiä vuosilukuja on tultu, sitä huolellisemmin allakkoja on selailtu perillisille nimiä valittaessa. Monen monessa kodissa on ajateltu: emme voi lapsillemme materiaalisia perintöjä jättää, mutta ainakin nimen voimme antaa heille sellaisen, ettei heidän sen tähden tarvitse hävetä. Onhan ollut jopa niinkin, että nimi, jonka kerran on saanut, on seurannut omistajaansa hautaan asti. Ja ajattelemattomat — tai etupäässä vain itseään ajattelevat ihmiset ovat saattaneet lapsilleen nimiä antaessaan purkaa liaksi omiakin tunteitaan: iloaan, vihaansa, kostonhaluaan jne. mitä harkitsemat.

tomimmalla tavalla. On unohdettu, että nimi on lapsen ominta maa.

Etunimiä enintään kolme

Vuonna 1945 annettu etunimilaki uoajaa lapsia varsin tehokkaalla tavalla vanhempien mahdollisia erehdyksiä vastaan. Se sanoo muun muassa, että "jokaisella Suomen kansalaisella on, sukunimen ohella, oleva etunimi, yksi tai useampia, enintään kolme". Samoin se kieltää antamasta pojalle naisennimeä ja päinvastoin tai nimeä, joka on kielenvastainen tai jossain suhteessa sopimaton.

Mikäli näin kuitenkin on tapahtunut, voidaan etunimiin pätevillä perusteilla hakea muutosta sen läänin lääninhallitukselta, jossa nimi on väestöluettelossa.

Vanhat nimet jälleen suosiossa

Aikamme lasten etunimiluetteloihin katsellessaan voi selvästi havaita eräänlaisen menneisyyteen palaamispyrkimyksen. Pihoullamme ja koulujen alimmilla, jopa hiukan ylemmilläkin luokilla leikkivät ja ponnistelevat taas Pette-rit, Hetat, Hermannit, Riikat, Valtterit, Karoliinat, Tanelit, Venlat, Kaapot, Susannat jne. On siis jälleen alettu suosia etenkin vanhojen nimien parhaimmistoa.

On vallalla toinenkin virtaus, jonka juuret niin ikään ovat kaukana menneisyydessä. Lähtökohdana sellaiset vanhat nimet, kuin E(e)vastiina, An(na)mari jne. on innostuttu antamaan lapsille nimiä Juhamatti, Timopekka, Ullamaija, Olliseppo ym. ja nimenomaan yhteenkirjoitettuna. Virallinen tahon, Suomen nimiarkisto ennen kaikkea, ei pidä tällaista nimityshdistelmää täysin suositeltavana. Sen kanta on, että nämä uuden ajan nimilaurit olisi parempi minkin kirjoitettava joko kokonaan erikseen (Timo Pekka jne.) tai käyttäen välillä yhdyssilvää (Juha.Matti). Muussa tapauksessa — näin virallinen tahon väittää — joutuvat nämä Juhamatit ym. koko elämänsä ajan tuostakin huomauttamaan: minun nimeni on kirjoitettava näin, eli saattaa olla, että vanhemmat täten "kaikessa ystävyydessä" junevat lastensa ja myös yhteiskunnan kannettavaksi eräänlaisen rasitteen. Yllävoimainen ei tällainen "rasite" suinkaan ole. Näin voidaan kai sanoa vanhemmille, joiden lapset jo tarpoivat maailmanrantaa Ollipekka ynnä vastaavan nimisinä ja joiden kanta asiassa epäilemättä on toinen.

Nimen kirjoitusasun vastattava ääntämystä

Vain eräänlaisina erikoisuudentavoitteluyrityksinä voitaneen pitää pienen alkukirjaimen käyttöä oman nimen kirjoituksessa tyylillä veli salminen. Siten on jo tarpeelloman paljon rikottu suomen kielin oikeinkirjoitussääntöjä vastaan. Mielestäni sopii myös pitää, että kielellemme sanat, nimetkin, on kirjoitettava niin kuin se toivotaan lausuttavan. Jos haluamme tyrtärtämme puhuteltavan nimellä Ulriikka, osoitettakoon se myös kirjoitusasulla. Ulrika edellyttää toisenlaista ääntämystä.

Eino Salmenperä

● ● ● KAIKKIALLE MAAILMAAN ● ● ● ● ● ● SINUNKIN AVULLASI ● ● ●

Maailman eri puolilla on kaikkiaan 522 suomalaista lähetystyöntekijää viemässä evankeliumin sanomaa ja auttamassa nälän, tietämättömyyden ja sairauden koettelemia ihmisveljiämme.

Me, jotka emme ole voineet lähteä lähetystyöhön kaukaisiin maihin, voimme kuitenkin osallistua tähän Herramme antamaan tehtävään rukoilemalla lähetystyön puolesta ja antamalla myös aineellista tukea.

Teljän seurakunnan lähetysvastuuta kantavat henkilöt ovat uskaltaneet rohkeaan yritykseen. Sunnuntaina 13. 4. aiotaan Teljän kirkolla järjestää lähetyslounas. Sen onnistumiseksi vetoamme myös sinuun, hyvä lähetysystävä! Mieti, voisitko lahjoittaa yhteisen yrityksemme hyväksi jotakin. Kiitollisina otamme vastaan perunoita, juureksia, maitoa, voita, muniä, kahvia, sokeria, kermaa, erilaisia hilloja, etikkasäilykkeitä, sienä ym.

Lahjoituksista voit ilmoittaa Lempi Alholle, puh. 24 359. Tarvikkeet toimitetaan Teljän kirkolle sovittuna aikana tai noudataan tarvittaessa kotoa.

"Lähetä leipäsi vetten yli, sillä ajan pitkää sinä saat sen jälleen." (Saarnaaja 11:1)

Pääsiäisyön jumalanpalvelus Teljän kirkossa

Kristikunnan suurina juhlayhteyksinä on kokoonnuttu yöllä vuorokauden vaihtuessa viettämään jumalanpalvelusta ja nauttimaan Herran pyhää ehtoollista. Alkukirkko kokoon-tui usein illasta ja iltayöstä, koska orjat, joita kuului paljon seurakuntiin, pääsivät vasta pitkän työpäivän jälkeen vapaiksi ja saattoivat osallistua jumalanpalvelukseen. Vasta kristinuskon on tuonut lepopäivän yleismaailmalliseksi asiaksi.

Perinteisesti on kaksi suurta pyhää, jolloin kristillinen kirkko on yöllä kokoontunut jumalanpalvelukseen, nimittäin joulun ja pääsiäisen. Eten-

kin ortodoksisessa kirkossa pääsiäisyön monituntinen liturgia on kirkkovuoden suurjuhla. Kellonsoitolla kuulutetaan sunnuntain, ylösnousemuksen päivän alkaminen. Yön pimeydessä alkaa seurakunnan voitollinen riemujuhla siitä, että Kristus on noussut kuolleista, kuolemallaan voittanut kuoleman ja antanut haudassa oleville elämän.

Jouluyönä pidettiin Teljän kirkossa pyhän yön messu, joka kokosi kirkon aivan täyteen väkeä. Tulevana pääsiäisenä alkaen lauantaina 29. 3. kello 24 vietetään Teljän kirkossa pääsiäisyön ehtoollisjumalanpalvelusta.

Diakoniakeskuksen joulukeräys tuotti viime vuonna yhteensä 4.791,93 mk. Kiitokset kaikille lahjoittajille!

Yli neljä vuosikymmentä mukana seurakunnallisessa hallinnossa

Yli neljä vuosikymmentä sitten aloitteli talousneuvos Reino Kuuri-Riutta, 70, seurakunnallisissa luottamustehtävissä Porin kaupunki- ja maaseurakunnan sekä Reposaaressa seurakunnan yhteisessä kirkkovaltuustossa. Silloin olivat seurakunnalliset olosuhteet aivan erilaiset kuin tällä kymmenluvulla. Porin kaupunki- ja maaseurakunnan laajalla alueella oli vain yksi kirkko, Porin kirkko. Lisäksi oli muutamia keräysvaroin aikaansaatuja yksityisten yhdistysten omistamia rukoushuoneita. Talousneuvos Kuuri-Riutta toteaa, että se oli aikaa, jolloin "isä lampun osti" ja kirkkomatkoja tehtiin vielä hevos- ja apostolinkyydillä.

Samanaikaisesti taloudellisen kehityksen kanssa on seurakuntien hengellinen elämä mennyt voimallisesti eteenpäin.

— Toteuttaessaan kirkon tehtävää — Jumalan sanan julistamista — tulee seurakuntien kaikkien toimintojen kulkea käsi kädessä ja tukea luottavaisesti toinen toistaan. Porin seurakuntiin on onnistuttu saamaan julistustehtävään vakaita ja asiallisia hengenmiehiä sekä muita seurakunnallisia työntekijöitä. Heidän kanssaan on vuosien varrella yhteistyö ollut myös varsin myönteistä. Samoin seurakuntalaisten vapaaehtoinen toiminta kirkon asian hyväksi on käsitykseni mukaan kultaakin arvokkaampaa. Päämääränään on kaiken aikaa, että seurakuntaelämä menee eteenpäin ja ylöspäin, mainitsee Kuuri-Riutta.

Epäsofia kaupunki- ja maaseurakuntalaisten kesken

Seurakuntaelämän aikaisempia vaiheita muistelllessaan talousneuvos Kuuri-Riutta toteaa, että kolmas ja neljäs vuosikymmen olivat kaikin tavoin raskasta aikaa, silloinhan kirkkopuistoihin pystytettiin tiheään sankariristejä.

— Varsinkin seurakunnallinen rakennus- ym. toiminta oli tuohon aikaan lamaannuksissa. Silloisen ajan taloudellisia hankaluuksia kuvannee sekin, kun seurakuntien taloudenhoitaja Allan Aarnisalo maksoi omasta pussistaan toimistovirkkailijansa palkan, kertoo Kuuri-Riutta.

Uvilan emäseurakunnan jaos- sa. Porin seurakunnat saivat osuutensa Erolan virkatilan arvokkaat maa- ja metsäalueet. Mainitun tilan omistuksesta ja tuotosta sukeutui monivuotinen eripuraisuuden aihe kaupunki-

ja maaseurakunnan kesken. Kumpikin halusi olla isäntä kyseisessä talossa.

— Maaseurakuntalaiset olivat lujasti sitä mieltä, että Erolasta saatavat varat tulisi käyttää si- vukulmakuntien hyväksi, pääasiassa seurakuntatilojen rakentamiseen. Epäsofia pahensi vielä sekin, että maaseurakuntalaisten veroäyri oli jatkuvasti korkeampi kuin kaupunkilaisten, muistellee talousneuvos Kuuri-Riutta.

Seurakuntien rajoissa tarkistamisen varaa

Sitkeän oikeudenkäynnin lopetti vihdoin tuomiokapitulin päätös tilan kuulumisesta maaseurakunnalle. Kuuri-Riutta toteaa, että sen jälkeen alkoi seurakunnissa sovinnon ja rakentamisen aikakausi. Tätä kehitystä ovat edistäneet muun muassa monet kunnallisen jaotuksen muutokset ja alueliitokset Porissa. Uusien seurakuntajärjestelyjen jälkeen on yhteistaloudessa tällä hetkellä kuusi seurakuntaa, joista viimeksi liittyi yhteistalouteen Ahlainen vuonna 1972. Talousneuvos Kuuri-Riutan mielestä eräät rajojen tarkistukset voisivat tosin olla edelleen tarkoituksen mukaisia.

— Liikenne- ym. olosuhteista johtuen rajojen tarkistukset tulevat ennen pitkää ajankohtaisiksi varsinkin merellisillä alueilla. Samoin olisi otettava ohjelmaan joidenkin rajojen tarkistukset keskikaupungilla. On jokseenkin outoa, että esimerkiksi kuudes kaupunginosa kuuluu Teljän seurakuntaan, jonka pääkirkko sijaitsee Etelä-Koivulassa.

Rakennushankkeet toteutettu velattomasti

Porin seurakunnissa on sotien

jälkeinen aika ollut varsin mit- tavaa rakennuskautta. Tänä aikana on vihitty käyttöön viisi uutta kirkkoa, nimittäin Väinö- län, Pihlavan, Länsi-Porin, Ruosniemen ja Teljän pyhäät sekä Käppärän suuri siunaus- kappeli. Seurakuntataloja ja -ko- teja on rakennettu Rauhanpuisto 1:een, Kyläsaareen, Preiviikkiin, Pormestarinluotoon ja Uniluotoon. Aestäjänkadun varrella on omat toimitilat ja Kaanaassa asunto- ja kerhotiloja. Kaikki- aan Porin yhteistalousseurakun- nilla on tällä hetkellä käytös- sään noin 40 työpistettä, jotka kattavat käytännöllisesti katsoen seurakuntien kaikki alueet.

— Aikoinaan laaditun pitkän tähtäyksen rakennussuunnitel- man voidaan katsoa toteutuneen yli odotusten: kaikki rakennus- hankkeet on viety läpi velatto- masti veroäyrien hinnan ollessa koko ajan yksi penni. Ainoastaan Teljän kirkon rakentamisvaihe osui nousukauteen, mikä aiheutti erinäisiä vaikeuksia rakennus- töiden toteuttamisessa. Teljän kirkon rakentaminen ja seura- kunnallisen toiminnan lisäänty- minen kautta linjan ovat nyt- temmin lisänneet veroäyrien hin- taa neljännespennillä. Myös ra- kentamista riittää edelleen, ker- too talousneuvos Kuuri-Riutta.

Palvelukeskuksesta hyötyä kaikelle toiminnalle

Kartanonmäessä, Pietniemes- sä, Tuorsniemessä ja Kaanaassa on seurakunnille varattuna hy- vät rakennustontit, joskaan ni- den varalle ei ole vielä tehty tarkkoja suunnitelmia. Sen si- jaan aivan lähitulevaisuudessa on tarkoitus käynnistää keski- kaupungin palvelukeskuksen ra- kennustyöt. Talousneuvos Kuuri- Riutta arvelee, että palvelukes-

Tämän vuoden alkupuolella talousneuvos Kuuri-Riutta jätti luot- tamustehtävien hoidon Porin seurakunnissa. Tehtävistä pitkäaikai- sin on ollut jäsenyys kirkkohallintokunnassa, jonka puheenjohtaja- na hän on viimeksi toiminut useita vuosia. Tänä aikana on seurakun- nilla ollut kolme talousjohtajaa, Allan Aarnisalo, Einari Ylätupa ja Paavo Yrjölä, jotka kaikki ovat olleet harkitsevia talousmiehiä.

— Edeltäjäni, pormestari Väinö Hahdan pitkää puheenjohtaja- kautta muistelen myös kunnioittavasti. Yhteistyö taloushallinnon ja viranhaltijoiden kanssa on ollut yksinomaan miellyttävää, sanoo talousneuvos Kuuri-Riutta.

Talousneuvos Reino Kuuri-Riutta

kus hyödyttää valmistuttuaan Porin kaikkien seurakuntien toi- mintaa ja on tarpeellinen myös maakunnallisesti.

Palvelukeskuksen rakentami- nen Itäpuisto 14:n tontille on ol- lut Reino Kuuri-Riutan harras toive ja samalla raskas petty- mys. Hän olisi suonut rakennuk- sen olevan valmiina jo nyt, mut- ta rakennushanke on viivästy- mistään viivästynyt. Mielihyvään sen sijaan antaa aihetta vanhus- ten ja invalidien kodin raken- nustöiden aloittaminen Pormes- tarinluodossa.

Kyläsaaren hautaus- maan valmistumista kiirehdittävä

Talousneuvos Kuuri-Riutan mielestä olisi mahdollisimman pian toteutettava myös nuorten leirikeskushanke, Satakuntaan olisi saatava krematorio ja Kylä- saaren uusi hautausmaa-alue sii- hen kuntoon, että se voitaisiin ottaa käyttöön ennen tämän vuosi- kymmenen loppua. Kyläsaaren hautausmaan valmistumista kii- rehtii myös Meri-Porin voimakas kasvu. Käppärän hautausmaa olisi varattava pääasiassa keski- kaupungin ja Kokemäenjoen pohjoispuolen asukkaalle.

Teljän kirkosta talousneuvos Kuuri-Riutta toivoo paikkaa, jossa musiikillisella toiminnalla olisi keskeinen sija. Kangasalan urkutehtaalta tilatut 34-ääniker- taiset urut valmistunevat ensi syksyyn mennessä.

Koska tämän vuosisadan kol- mas vuosineljännes on parhail- laan kulumassa umpeen, ehdot-

taa talousneuvos Kuuri-Riutta että jollekulle annettaisiin tehtä- väksi laatia myös tästä ajanjak- sosta historiikki. Aivan eri- omaisena kirjana Kuuri-Riutta pitää rovasti Matti A. Mustose toimittamaa historiikkia "Porin seurakunnat 1909—1959".

Kirkon kynnys matala

Talousneuvos Reino Kuuri- Riutta tähdentää sitä, että eva- ngelisluterilainen kirkko on ka- sankirkko.

— Se käy ilmi myös Porin se- rakuntien kohdalla, kuuluu seurakuntaliimme noin 90 prose- tia kaupungin asukkaista. Kai- ki seurakunnalliset palvelut on vapaasti kirkon jäsenten ja mu- denkin käytettävissä. Perittä- pakolliset maksut, esimerkiksi hautausmaasta ja hautauksista ovat jokseenkin muodollisia. Mi- mistä itsestään paljolti riipp- minkä verran he haluavat h- tyä maksamistaan maksui- Kirkon kynnys on ollut aina m- tala ja ovet avoimina kaikki sanoo talousneuvos Kuuri-Ri- ta.

Lähetyslounas

sunnuntaina 13. 4. Telji kirkon Koivulan salissa Ruokailu aloitetaan kel- 11.30 ja kello 14.00. Lippu- a 10 mk saatavana seur- kunnan työntekijöiltä, läh- tystoimikunnan jäseniltä kirkkoherranvirastosta.

TERVETULOA!

Kirkkohallintokunnan tehtäviin kuuluu säännöllisten kokousten lisäksi vuosittain useita tarkastuksia ja kat- selmuksia seurakunnissa. Kuva on otettu Reposaaressa tehdyltä tarkastusmatkalta.

Yhteisvastuu-keräyksen tavoite: Palvelutalo lapsi-invalidideille

Vuoden 1975 Yhteisvastuu-keräyksen kotimaisena erityiskohteena on palvelukodin perustaminen vaikeavammaisille nuorille invalideille. Helsingissä toimiva Lapsi-invalidien koulusäätiö suunnittelee kotia erityisesti sellaisille nuorille, jotka haluavat jatkaa opiskelua peruskoulun jälkeen sekä niille, joilla koulun päätyttyä ei ole muuta sijoituspaikkaa kuin vanhainkoti, B-sairaala tai vastaava.

Keräyksen ulkomaisena kohteena on jo toisen kerran Bangladesh. Tuotosta käytetään 40 prosenttia siellä maatalouden kehittämiseen ja tulvien aiheuttamien vahinkojen korjaamiseen.

Kotimaisena erityiskohteena olevan palvelukodin perustamiseen käytetään 10 prosenttia.

Loppuosa tuotosta jakautuu seuraavasti: paikallisen seurakunnan diakoniaan 30 prosenttia, hiippakunnalliseen diakoniaan 10 prosenttia sekä kirkon katastrofiapuun ja kuluihin 10 prosenttia.

Maassamme toimii kaksi lapsi-invalidideille tarkoitettua erityiskoulua, joista toinen on Oulussa ja toinen Helsingissä. Valtion asettama toimikunta valmistelee parhaillaan suunnitelmaa, jonka mukaan 1980-luvun puoliväliin mennessä perustettaisiin viisi uutta koulua eri puolille maata.

Heikot mahdollisuudet jatko-opintoihin

Toimivien koulujen samoin kuin valmisteilla olevien suunnitelmien mielekkyyttä varjostaa kuitenkin se, että invalidioppilaiden tulevaisuuden mahdollisuudet peruskoulun jälkeen ovat heikot. Siksi rinnan koulunkäynnin mahdollisuuksien parantamisen kanssa olisi luotava mahdollisuudet myös jatko-opintoihin ja työelämään. Yhteisvastuu-keräys tahtoo auttaa juuri tämän ongelman ratkaisua ja tukea suunnitelmaa, jonka toteuttamiseen muualta ei saada varoja.

Erityiskouluja tarvitsevien lapsi-invalidien tarkkaa lukumäärää ei tiedetä. Oulun ja Helsingin kouluihin on pyrkijöitä huomattavasti enemmän kuin mitä voidaan ottaa, ja läheskään kaikki lapsi-invalidit eivät edes pyri kouluihin. Oppilaita Helsingissä on tällä hetkellä hieman yli 200. Oppilaista noin 70 prosenttia on kotoisin Uudenmaan läänin ulkopuolelta.

Palvelutalon perustamista Helsinkiin Ruskeasuolle puoltaa se, että Ruskeasuolla on Invalidisäätiöltä, Proteesiasäätiöltä ja Lapsi-invalidien koulusäätiöltä saatavana sellaisia vammaisten tarvitsemia palveluja, joita pieneneen yksikköön ei kannata perustaa. Lisäksi opiskelu- ja muut toimeentulomahdollisuudet ovat monipuolisemmat kuin muualla. Myös ajankohta palvelutalon perustamiselle on suotuista, koska

1. 4. 1974 voimaantullut invalidilain muutos antaa mahdollisuuden valtionavun saamiseen käyttökustannuksiin, mutta ei perustamiskustannuksiin.

Bangladeshin apu jatkuu

Bangladeshissa tuetaan keräysvaroilla Luterilaisen maailmanliiton perustamaa avustushjelmaa Dinajpurin ja Rangpurin alueilla. Siellä raivataan viljelykselle uutta peltoa ja ylläpidetään kahta traktoriasemaa, perustetaan pieniä siipikarjatilajoja, opetetaan lannoitteiden käyttöä ja avustetaan siemenviljan hankkimisessa. Ohjelma on laadittu yhdessä Bangladeshin maatalousministeriön kanssa.

Viime heinäkuussa alkanee ankarat kaatosateet ja tulvat aiheuttivat Bangladeshissa enemmän vahinkoa kuin mitkään aikakirjoihin merkityt aikaisemmat luonnonmullistukset. Rangpurin maakunta on pahimmin tulvista kärsineitä alueita. Alueella kuoli 70.000 ihmistä ja 300.000 menetti kotinsa.

Bangladeshin maatalouden kehittäminen oli Yhteisvastuu-keräyksen ulkomaisena avustuskohdeena myös viime vuonna. Keräystuotosta käytettiin 500.000 markkaa maatalouden kehittämiseen ja traktoriasemien toimintaan sekä 20.000 markkaa pienteollisuuden perustamiseen. Tulvan uhreja autettiin noin 100.000 markalla.

Seurakuntien yhteinen

RAAMATTUKOULU

jatkuu rukoushuoneessa Mikonkatu 8 A

seuraavina torstai-iltoina:

3. 4. Ylösnousemuksen todisteet, pastori Jaakko Lehtimäki
- Johdatus Efesolaiskirjeeseen, pastori Pekka Harne
10. 4. Usko ja mielenterveys, pastori Niilo Kankaanpää
- Pelastuksen tie (Ef. kirjeessä), kirkkoherra Pauli Vuola
17. 4. Miten Jumala johdattaa?, diakonissa Elvi Hokkanen
- Jumalan lapsen etuoikeudet (Ef. kirjeessä), lehtori Marja Joukio
24. 4. Pyhä Henki ja armolahjat, pastori Anssi Simojoki
- Mitä seurakunta on? (Ef. kirjeessä), pastori Antti Koivisto
1. 5. Ihminen — Jumalan työläinen, kirkkoherra Jussi Jussila
- Mitä on arkielämän kristillisuus? (Ef. kirjeessä), lehtori Raili Turtola
8. 5. Salaopit Raamatun valossa, pastori Markku Sumiala
- Taisteleva kristitty (Ef. kirjeessä), diakoniajohtaja Otto Syrjä
15. 5. Maailmanloppu — onko toivoa?, kirkkoherra Aulis Karén
- Rukous — mitä, miksi, milloin? (Ef. kirjeessä), rehtori Nina Berg

Porin seurakuntien evankelioimistyön toimikunta

Raamatun vaikeita sanoja:

HERRA SEBAOT

"Sebaot" on heprean kielen monikkomuoto ja tarkoittaa joukko-osastoja, sotajoukkoja. Käännettynä "Herra Sebaot" siis on "Sotajoukkojen Herra". Vanhassa testamentissa taivas, maailmankaikkeus tähtineen, tuulineen, salamoineen, elollisine olentoineen ja elottomine kappaleineen, kaikki on taivaan joukkoa. Erityisenä taivaan hoviväkenä ja sotajoukkona Jumalan valtaistuimen luona ovat pyhät enkelit (Jes. 6, Ilm. 4, Ps. 103:19-22).

Israelin, valitun kansan vaiheissa Jumala itse monissa sodissa ja taisteluissa puuttui tapahtumien kulkuun (esim. 2. Kun. 6:15-17). Oikeastaan Herra Jumala Sebaot on kansansa sotapäällikkö (1. Sam. 17:45, Jes. 31:4). Tällaisena hän saattoi kääntyä sotimaan myös valittua kansaa vastaan, kun se oli luopunut pois laista ja liitosta. Tämän julistaminen oli esimerkiksi profeetta Jeremiaan raskas elämäntehtävä. Kun Jeesus vangitaan Getsemanessa, hän kielittää Pietaria turvautumasta miekkaan: "Vai luuletko, etten voisi ruukoilla Isääni, niin että hän lähettäisi heti minulle enemmän kuin kaksitoista legioonaa enkeleita." (Matt. 26:52-53).

Kun Vanha testamentti ensi kerran käännettiin kreikan kielelle 200- ja 100-luvulla e.Kr. Egyptissä (ns. Septuaginta eli 70 miehenkäännös), sana Sebaot käännettiin kreikan sanalla Pantokrator, "kaiken Luoja", "Kaikkivaltias".

Puhe Herrasta Sebaotista muistuttaa, että Jumalan kansan olemassaolo on taistelua. Tätä kristittyjen jokapäiväistä taistelua syntii ja perkelettä vastaan sanotaan kilvoitukseksi. Kerran Jumalan ja perkeleen taistelu huipentuu maailmassa valtavaan lopulliseen välienselvittelyyn. Ennen Kristuksen toista tulemistä maailman kansat liittoutuivat ja nousevat yhdessä taisteluun Jumalan kansaa ja siten itse Jumalaa vastaan. Tätä taistelua Vanhan testamentin profeetat kutsuvat "Herran päiväksi". Se on sodan päivä, "Jumalan Kaikkivaltiaan suuri päivä" (Ilm. 16:13-16). Sotaa eivät kuitenkaan käy Jumalan lapset vaan Kristus, joka silloin taivaan enkelijoukkojen kanssa suuressa kunniaa saapuu maan päälle.

Näin Herra Sebaot, Kaikkivaltias on Jeesus Kristus, joka antaessaan apostoleilleen lähetyskäskyn tekee sen Kaikkivaltiaana: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä..." (Matt. 28:18). Näin putoaa jälleen kerran pohja pois esimerkiksi Jehovan todistajien opilta, joka kieltää Kristuksen jumaluuden.

Harva kirkkovieras on varmaan tullut ajatelleeksi, että sanoma Herrasta Sebaotista liittyy jokapäiväiseen jumalanpalvelukseen. Pyhässä ehtoollisessa kirkkauden Herra kaikkien pyhien ja kaikkien enkelien kanssa on läsnä siellä, missä alttarin sakramentti jaetaan. Siksi seurakunta nouseekin seisalleen veisamaan kerubien ja serafien ylistysvirttä: "Pyhä, pyhä, pyhä Herra Jumala Sebaot, Kaikkivaltias..." Kirkkauden istuin on kokoontuneen seurakunnan keskellä. Näkyväiset ja näkymättömät kohtaavat Pyhässä ehtoollisessa.

Herran Sebaotin kirkkauden ja voiman lopullista koittamista huokaa nöyrästi läisyysikävän täyttämä suomalaisessa virsikirjassa yli 300 vuotta ollut virsi:

Taivaassa ratki taivaassa on autuus määrätön

siell' enkelien seurassa on riemu ääretön.

Ja kasvoista niin kasvoihin myös nähdään Herra korkehin, Herramme Sebaot.

Ah siihen iloon taivahan mua Jeesus auttaos

sun kuolos kautta katkeran mua sinne saattaos.

Mä siihen sanon amenen ja luotan sinuun, Armoinen,

Oi Herra Sebaot.

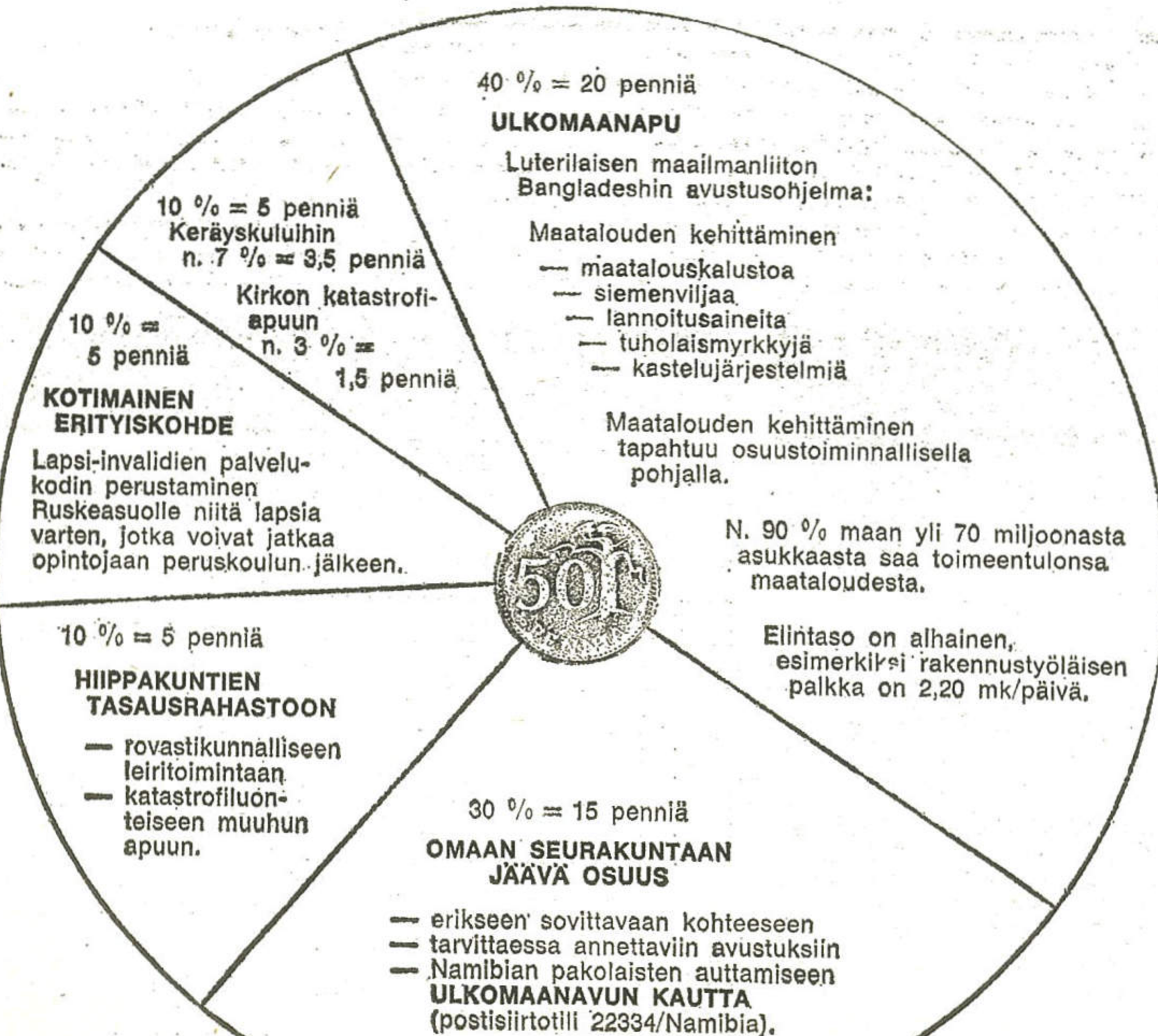
Vk. 615: 1, 7

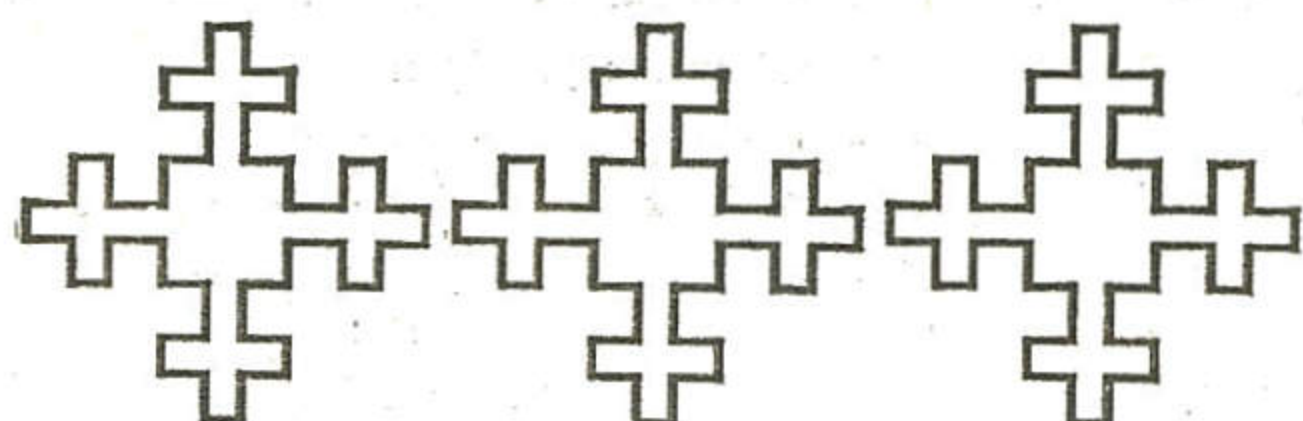
Anssi Simojoki

YHTEISVASTUU-KERÄYS 1975

Vähimmäistavoite henkeä kohden 50 penniä

Tuoton jako:

Tärkeä tiedotus Pihlavan seurakuntalaisille

Olet varmaankin lehdistä lukenut tiedon siitä, että porilainen perhe, johon kuuluvat insinööri Väinö Raitakari, hänen vaimonsa, hammaslääkäri Ansa Raitakari ja neljä lasta, Jaakko, Ismo, Salla ja Suvi, on viime vuoden lopussa matkustanut lähetystyöhön Suomen Lähetysseuran työkentälle Taiwaniin. Ehkä et vielä tiedä, että Raitakarin perhe on paitsi Keski-Porin, myös Pihlavan seurakunnan nimikkolähettiperhe. Tämä merkitsee sitä, että Pihlavan seurakunnan kirkkoneuvoston ja Suomen Lähetysseuran keskinäisellä sopimuksella Pihlavan seurakunta on sitoutunut kantamaan eri tavoin vastuuta nimikkolähettiperheestään. Raitakareja tahdotaan muistaa esirukouksin yhteisissä jumalanpalveluksissa ja muussa seurakunnan kokoontumisessa sekä tietysti yksityisesti. Seurakunta on lupautunut tukemaan nimikkolähettiperheen toimintaa myös taloudellisesti. Tämän taloudellisen tuen saamiseksi on myös perustettu nimikkolähettiperheen kannatusrengas. Kannatusrengas jäsenet voivat säännöllisesti antaa tuloistaan harkitsemansa summan tähän tarkoitukseen painettujen pankkisiirtokuittien avulla. Nimikkolähettiperheen kannatuspiirin tili on avattu Satakunnan Säästöpankin ja Osuuspankin Pihlavan konttoreissa.

Kirkkoneuvoston asettaman lähetystoimikunnan puolesta esitän Sinulle kutsun tulla mukaan nimikkolähettiperheen kannatuspiiriin. Tämän voit tehdä ottamalla yhteyden kirkkoherranvirastoon, seurakunnan työntekijöihin tai alla mainittuihin lähetystoimikunnan jäseniin. Saat haltuusi kannatuspiirin pankkisiirtokuitit, joilla voit suorittaa kannatussummasi kannatuspiirin tilille, josta varat lähetetään edelleen Suomen Lähetysseuralle. Sinulekin, joka et säännöllisesti ole mukana seurakuntatyössä, avautuu tässä mielekäs mahdollisuus olla mukana palveluksessa seurakunnan keskeisimmässä tehtävässä, evankeliumin ilosanoman viemisessä kaikkeen maailmaan.

Sydämellisesti tervehtien

Niilo Suhonen
kirkkoherra

Lähetystoimikunnan jäsenet: Irma Grönroos, Tuija Mäkelä, Sinikka Suominen, Leena Javanainen ja Paula Paukkunen

Miksi et pidä minusta?

MAALISKUINEN ILTA. Sataa ränhaalla seisoo ihmisiä, jotka odottavat hissiä, Kävelen portaat ylimen läpi. Punainen, kauhtunut rille kaksi, kolmas raide. Seison pään kerrokseen. Ajatus siitä, että matto eteisessä, vaaleanvihreät junan eteisessä tarkkaillen epäjoutuisin jälleen ahtautumaan pieseinät. Rappaus on putoillut palvarmana ympärilläni olevia ihmisten tilaan vieraiden kylmästi koittain. Vilun puistatus kulkee eteensä tuijottavien ihmisten lävitseni. Jään hetkeksi kyyhöttäseni tungoksesta ulos. Juuri kun kanssa, tuntuu piinalliselta. Paimaan portaiden viereen, sateeseen olen ottamassa askeleen kohti oven ovikelloa vain kerran ja jään Askelten ääni kuuluu sivultaan aukkoa, vanhahko herrasmies odottamaan. Pureskelen hermostuneena käsinettäni. Painan uudelleen useita kertoja. Epämielilyttä vasten. Matkalaukku irtoaa kädestäni ja putoaa lähellä seisovan soitaan varpaille. Punastun, vilkaisen ympärilläni ja kumarrun nostamaan laukkuni. Livahdan nopeasti asemalaiturille.

Kaupunki avautuu eteeni vieraana, harmaana ja lokaisena. Suuntaan askeleeni sitä kohti tarpeettoman nopeasti yhä hämmennyneenä äskeisestä tilanteesta. Vasta pari kadunkulmaa ohitettunani rauhoitun ja pysähdyn kaivamaan taskustani osoitelappua. Kaupunki on minulle aivan outo, pitäisi kysyä tietä. Katselen ohitsemi kiiruhtavia ihmisiä uskaltamatta kuitenkaan häiritä heitä. Teen epäoivallisen yrityksen pysäyttää jonkun kulkijoista, mutta perännyn viime hetkessä tiukasti eteenpäin suunnatun katseen tieltä. Etäämpänä on puhelinliikenne. Kiiruhdan sitä kohti tutkiakseni kaupungin karttaa. Odotan pitkään. Sisällä oleva nainen polstuu vihdoon luoden ylimalkaisen katseen villusta, värisevään olemukseeni.

TALO ON HELPPO LÖYTÄÄ. Huokaisen helpottuneena, tuskin kuuluvasti, saavuttuani ulko-ovelle. Al-

haalla seisoo ihmisiä, jotka odottavat hissiä, Kävelen portaat ylimen läpi. Punainen, kauhtunut rille kaksi, kolmas raide. Seison pään kerrokseen. Ajatus siitä, että matto eteisessä, vaaleanvihreät junan eteisessä tarkkaillen epäjoutuisin jälleen ahtautumaan pieseinät. Rappaus on putoillut palvarmana ympärilläni olevia ihmisten tilaan vieraiden kylmästi koittain. Vilun puistatus kulkee eteensä tuijottavien ihmisten lävitseni. Jään hetkeksi kyyhöttäseni tungoksesta ulos. Juuri kun kanssa, tuntuu piinalliselta. Paimaan portaiden viereen, sateeseen olen ottamassa askeleen kohti oven ovikelloa vain kerran ja jään Askelten ääni kuuluu sivultaan aukkoa, vanhahko herrasmies odottamaan. Pureskelen hermostuneena käsinettäni. Painan uudelleen useita kertoja. Epämielilyttä vasten. Matkalaukku irtoaa kädestäni ja putoaa lähellä seisovan soitaan varpaille. Punastun, vilkaisen ympärilläni ja kumarrun nostamaan laukkuni. Livahdan nopeasti asemalaiturille.

JOSSAKIN KÄY OVI. Pelästyneenä syöksyn portaisiin. Alas juostessani olen hädissäni kompastua omiin jalkoihini. Lähden harhallemaan pitkin kaupungin katuja ilman päämäärää. Rantä on muuttunut vesisateeksi, mutta tuskin huomaan sitä. Ajatukseni turtuvat vähitellen ja lopulta hoen mielessäni — vailla sen kummempaa merkitystä — lapsuudesta tuttua "Levolle lasken Luojani, levolle lasken Luojani..."

VESISADE YLTYY. Olen läpimärkä. Jalat tuntuvat painavilta ja niitä särkee. Itkun uuvuttamana turvonnein silmin pakotan itseni astumaan sisälle matkustajakodin viileään, epäkodikkaaseen suolaan. Traktaatti putoaa taskustani. Sade kastelee sen, värit liukenevat sen käpristyessä portaalle haaleana ja mitäänsanomattomana esiin erään puutalon kyljestä. Py-

Ensi kesänä järjestetään kesäillan urkumusiikkisarja jo neljännen kerran Keski-Porin kirkossa. Tämä keski-
viikkoillan musiikkitapahtuma on tullut vuosi vuodelta yhä suositummaksi, ja kävijämäärän odotetaan edelleen lisääntyvän. Viime vuonna konsertit keräsivät lähes 3.000 kuulijaa.

Seuraavassa konserttisarjassa on jokaisella esiintyjällä ohjelmassaan sekä vanhaa tuttua urkumusiikkia että myös aivan uusia, Suomessa ennenkuulemattomia urkusävellyksiä.

Tänä vuonna on tarkoitus jatkaa urkumusiikkisarjaa vielä syksyinkin tultua. Talvikautena vain vähennetään konserttien määrää siten, että kuukautta kohden järjestetään yksi tilaisuus.

Sarjan laajentaminen edellyttää kuitenkin sitä, että ohjelmalehtinen tulevan kesän urkukonsertteihin maksaa kolme markkaa. Muutoin tilaisuuksiin on vapaa pääsy.

Kesäillan urkumusiikkia

18. 6.—27. 8. 1975

KESKIVIikkoisin KLO 20 KESKI-PORIN KIRKOSSA

KESÄKUU

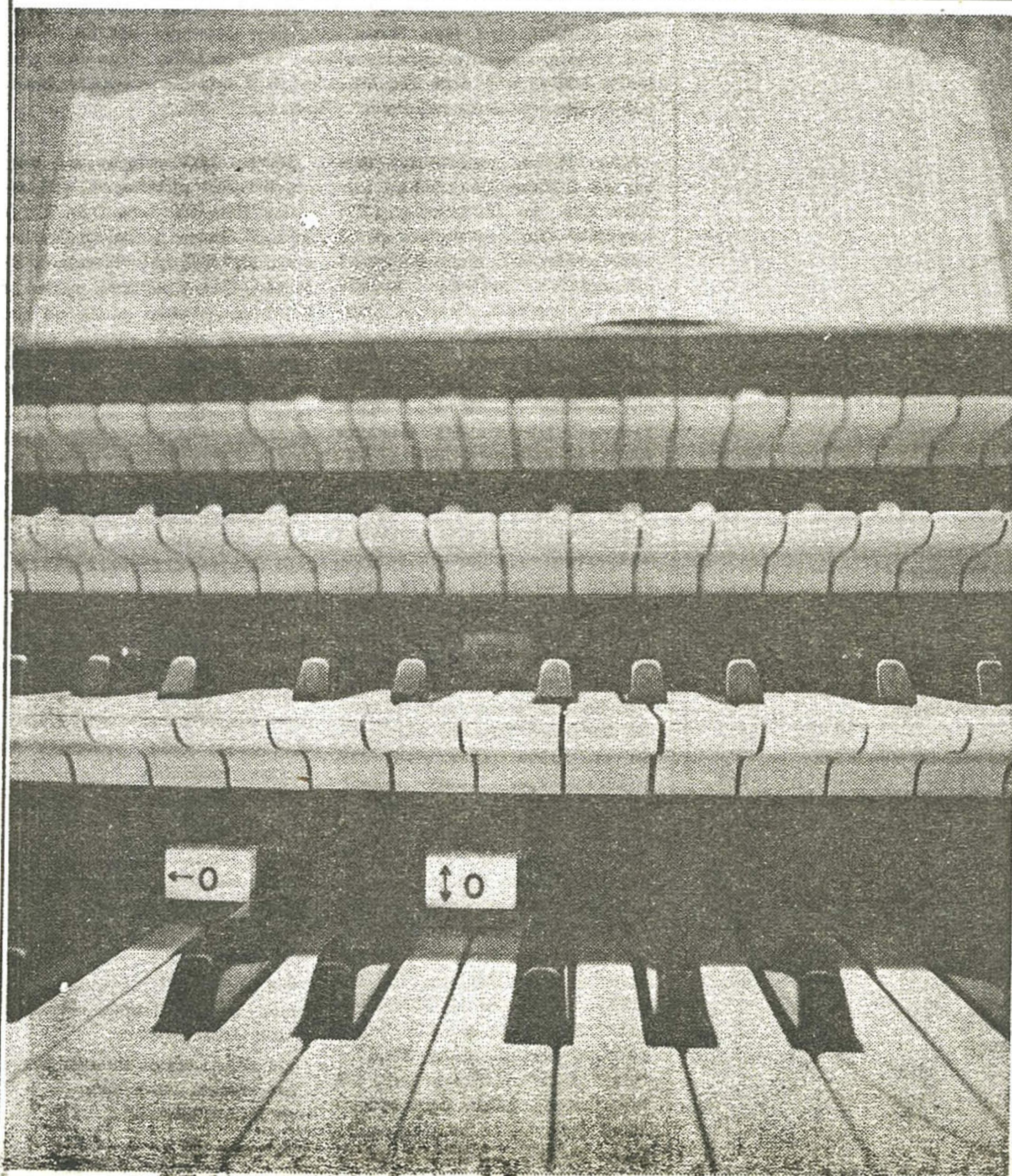
18. 6. TAUNO AIKÄÄ, Helsinki
25. 6. ERKKI KALIJÄRVI/AULIS KARÉN, Pori

HEINÄKUU

2. 7. MAIJA VÄHÄTALO-LAINE, Heinola
9. 7. ERKKI ALIKOSKI, Turku
16. 7. MATTI VAINIO, Jyväskylä
23. 7. MAIJA TYNKKYENEN, Oulu
30. 7. MATTI RINDELL, Helsinki

ELOKU

6. 8. AIMO KÄNKÄNEN, Lahti
13. 8. HANS HELMUT HAHN, Länsi-Saksa
20. 8. ANDRÉ ISOIR, Ranska
27. 8. SEKAKUORO PORIN LAULAJAT, johtajana Arvo Räikkönen

Nöyryyden tavoittelu haaste kristitylle

Porin Kirkkosanomien aloitusta tässä numerossa haastateltavien, josta eri ammattialoja edustavat seurakuntalaiset kertovat mielestään liikuvista asioista. Ensimmäinen sana on Porin poliisilaitoksella työskentelevän vahtimestarin Eero Vesalan, 34.

Sinä erotut kadulla vastaantulevista ihmisistä iloisuutesi perusteella. Mistä ilosi johtuu?

— Se kuplii tuolta sisimästä! En ole kyllä miettinyt tätä koskaan tarkemmin. Minun näköpiirissäni on niin paljon hauskaa maailmassa, etten ehdi murjottaa kuin harvoin. Murhe ei tule kovinkaan helposti mieleeni. Työmaalla on myös aika leppoisaa tuntu.

Miten opit tuntemaan Jeesuksen Kristuksen henkilökohtaisesti?

— Vuonna 1970 ajatukseni kaikista uskonasioista olivat hyvin hajanaisia. Tämä epävarmuus oli vallalla omaisissa ja tuttavissakin. Kukaan ei osannut selvittää ja kertoa näistä asioista minulle. Otin sitten yhteyttä erääseen kirkkoherraan, joka selitti tien, mutta en päässyt kuitenkaan lä.

— Seurakuntayhteyttä, koulutusta, aikoihin menin lutustilaisuuksiin ja seurakun-

kurssille nimeltä "Löytöretkitalaisten harjaantumista ruokailuun". Se kesti kolme viikkoa, ja sinä aikana mitään kaavoja. Rukouspiirejä minun henkilökohtainen va-

Millaisen haasteen näet kristittyinä olemisessa omalla työpaikallasi?

— Minua on puhutellut työpaikallani pyrkiminen henkilökohtaiseen nöyryyteen. Kun asiakkaina on kadun varjoisemman puolen kulkijoita, tapaa usein niljakkuutta, ilkeyttä ja kieroilua, ja silloin tahdot nousta liian helposti oikeaan lähimmäisiin. Nöyryyttä, joka on lähtöisin Jumalasta, pitäisi jokaisen tavoitella. Se on haaste kristitylle.

Mitä ajattelet tulevaisuudesta?

— Ensimmäisenä tulee mieleen luottamus: minulle ei voi käydä yhtään kuinkaan Herran yhteydessä. On aivan sama, mitä me teemme tai missä me olemme, jos meillä on tämä yhteys. Minulla ei ole merkittäviä tulevaisuuden suunnitelmia tai pelkoja, vain luottamus siihen, että kyllä maitokaupan lasku maksaun tulee. Laajemmin ajateltuna näen henkivaltojen toiminnan vilkastuneen. Tulevaisuuden näkymiin kuuluu mielestäni myös herätys tänne Porin puoleen. — P. H.

Eero Vesala

PORIN NAISTEN JA TYTTÖJEN KRISTILLISEN YHDISTYKSEN KEVÄT 1975

Aikuiset

Ma klo 14.00 kultaisen län kerho joka toinen viikko (17.3.)
Ma klo 18.30 keskustelu- ja kirjallisuuspiiri joka toinen viikko (7.4.)
Ma klo 20.00 lauluryhmä joka toinen viikko (7.4.)
Ti klo 13.00 äitien ja lasten kerho perheissä joka toinen viikko (18.3.)
Ke klo 18.00 käsityö- ja lukupiiri
Ke klo 18.00 lähetyssompeluseura perheissä joka toinen viikko (2.4.)
To klo 14.00 raamattupiiri Lehtosella Satakunnankatu 6 B

Kurssit

Kotitalousalan havaintoesitys keskiviikkona 16.4. klo 18.30 Porin talouskoulussa Puinnintie 2.

Leirit ja retket

Kirkkoretket pääsiäisviikolla 24.3. lähtien seuraavasti: maanantaina klo 18.15 sekä tiistaina ja torstaina klo 18.30 lähtö NTKY:ltä (kaikki tyttöjen ja nuorten kerhot osallistuvat retkiin).

Tyttöjen ja nuorten kotitalousleiri 26.—27.4. Kullaalla Tammen tilalla.

Linja-autoretki 17.—18.5. Kuopioon.
Kesäleireistä tietoja myöhemmin.

Lapset ja nuoret

Su klo 13.00 pyhäkoulu
Su klo 14.15 nuorten raamattu- ja keskustelupiiri
Ma klo 17.30 harrastekerho alle 12-vuotiaille (askartelu, kotitalous)
Ma klo 19.30 nuorten aikuisten lähetyspiiri Tuikheet perheissä joka toinen viikko (17.3.)
Ma klo 20.00 nuorten aikuisten lauluryhmä joka toinen viikko (7.4.)
Ti klo 17.30 tyttöjen lauluryhmä
Ti klo 18.00 kotitalous- ja askartelukerho yli 11-vuotiaille
Ti klo 18.30 tyttöjen ja poikien peli- ja palloiluilta joka toinen viikko (8.4.)
Ti klo 19.30 uusien taitojen kerho nuorille (kotitalous, keskustelu) joka toinen viikko (8.4.)
Ke klo 17.30 Pissarat (askartelua ym.)
To klo 17.30 tyttöjen askartelukerho Tähtöset
To klo 18.30 tyttöjen voimisteluterho
To klo 19.15 nuorten aikuisten raamattu- ja keskustelupiiri joka toinen viikko
Pe klo 17.30 tyttöjen askartelu- ja Lapinkerho
Pe klo 18.15 kitaransoitto yli 13-vuotiaille joka toinen viikko (14.3.)
Pe klo 19.00 kerhonojajien vihjeitä joka toinen viikko (14.3.)

Juhla-ym. tilaisuuksia

Su 23.3. klo 15.00 palmusunnuntaijuhla
To 10.4. klo 19.00 lääketieteellinen esitelmä
Su 13.4. klo 14.00 vanhusten juhla
Ma 14.4. klo 18.00 tyttöjen ja nuorten filmi-ilta
Su 20.4. klo 15.00 lähetysmatineja
Ke 23.4. klo 19.00 yhdistysilta
To 1.5. klo 13.00 vappumyyjäiset ja onkimista lapsille
To 8.5. klo 18.00 tyttöjen ja nuorten kevätjuhla
Su 11.5. klo 14.00 äitienpäiväjuhla
Ke 21.5. klo 19.00 yhdistyksen kevätjuhla

NTKY, Esivallankatu 6, puh. 12418.

Porin seurakuntien diakoniakeskus julistaa haettavaksi seuraavat Junnilan kesäkodin työsopimussuhteiset toimet kesäkaudeksi 15.5.—30.8.1975:

**Keittäjä, apulaiskeittäjä, vuorottaja,
4 keittiöapulaista, 2 siistijää ja
lähetti-kioskinhoitaja**

Hakemukset on lähetettävä 15.4.1975 mennessä Porin seurakuntien taloustoimistoon, os. PL 122, 28101 Pori 10. Hakemukseen liitettävää työsopimuslomakkeita sekä lähempiä tietoja tehtävistä saa taloustoimistosta, Hallituskatu 9, puh. 12 634.

NUORISODIAKONI

on tavattavissa henkilökohtaista keskustelua varten tiistaisin ja keskiviikkoisin kello 16—18 Porin seurakuntien nuorisokeskuksessa Yrjönkatu 8, 3. kerros. Nuorisodiakonin puhelinnumero on 17 117.

PORIN SEURAKUNTIEN

PERHE ASIAIN

NEUVOTTELUKESKUS

YRJÖNKATU 8, III KERROS ☎ 17 035

OLEMME MUKANA, KUN

- olette huolissanne avioliitostanne
- teillä on kasvatusergelmiä
- ihmissuhteenne ovat häiriintyneet
- seksuaalilämässänne on vaikeuksia
- yksinäisyys, sairaus, pelko tai syyllisyys ahdistavat
- olette jostain syystä masentunut
- tarvitsette apua ja tukea muissa vaikeuksissanne

Keskustelu on luottamuksellista
Neuvottelu on maksuton

Neuvotteluajat sopimuksen mukaan

Ajantilaus arkisin kello 11—14 puh. 12 702 tai 17 035 (ei lauantaisin).

Teljän naistyötoimikunnan järjestämässä kutsuillalla oli farmasian naisilla tilaisuus tutustua myös Teljän uuden seurakuntakeskuksen tiloihin.

Naiset ja seurakunta

Naisten osuus seurakunnallisessa toiminnassa on tutkimusten mukaan kaikissa ikäryhmissä suurempi kuin miesten. Tämä seikka on helposti havaittavissa ilman tilastotietojakin melkein missä tilaisuudessa tahansa. Porin seurakuntien palveluksessa on kaksi lehtoria, joiden työkentäksi on määritelty "naistyö". Käytännössä kuitenkin suuri osa seurakuntatyöstä kohdistuu juuri naisiin. Koska aktiivisesti toimivaan seurakuntaväkeen kuuluvat naiset ovat enimmäkseen melko iäkkäitä, nuorten ja keski-ikäisten naisten osallistuminen seurakuntaelämään itse asiassa on varsin vähäistä.

Paikallisseurakunnissa toimivat naistyötoimikunnat pyrkivät tavoittamaan toiminnallaan erityisesti työikäisiä naisia. Porissa on joissakin seurakunnissa kutsuttu kotiteitä päiväkahvitilaisuuksiin, joihin he voivat tulla yhdessä lastensa kanssa. Samoin on järjestetty kutsuiltoja joko ammatillisille tai aatteellisille naisryhmille. Joskus naiset on kutsuttu keskustelemaan jostakin tietystä aiheesta, esimerkiksi sunnuntailapsitoiminnasta. Päiväkerholaisten ja rippikoululaisten vanhemmat, lähinnä äidit, ovat myös silloin tällöin kokoontuneet omiin tilaisuuksiinsa.

Teljän kirkossa äskettäin järjestettyyn farmasian naisten kutsuillan osallistui nelisenkymmentä apteekkialan työntekijää. Farmaseutit Maire Johansson, Seija Keskinen ja Tuula Virta olivat myös tilaisuudessa mukana. Heidän mielestään saman ammattiryhmän edustajien kutsuminen yhteiseen hartaushetkeen oli onnistunut ajatus jo yleisö määrästään päätellen.

Farmasian naisilla sosiaalista toimintaa

Farmasian naisilla on oma yhdistyksensä, jonka Porin piiriin kuuluu kuusikymmentä jäsentä. Pääyhdistys toimii Helsingissä ja Porin sen alaosasto on perustettu noin kaksikymmentä vuotta sitten. Yhdistyksen jäsenet ovat apteekkareita, proviisoreita, farmaseutteja sekä miespuolisten kolleegojen vaimoja.

— Yhdistyksen toiminta on puhtaasti sosiaalista, ammatillisiin asioihin se ei toisin sanoen puutu. Päätarjoituksena farmasian naisilla on toimia sellaisten alan eläkeläisten hyväksi, jotka ovat jääneet eläkkeelle ennen uuden työeläkelakien voimaantuloa. Yhdistykseltä voivat eläkeläiset anoa tilapäisavustuksia esimerkiksi silmälasien, kuulolaitteiden tai kävelykeppien hankkimiseen. Lisäksi toimitamme joka vuosi eläkeläisille kolmenkymmentä joulupakettia, kertoo yhdistyksen Porin piirin puheenjohtaja Maire Johansson.

Yhdistyksen varoja pyritään kertyttämään järjestämällä jäsenten luona koti-iltoja, joissa kootaan tavallisesti kolmen markan suuruinen kahviraha. Rouva Johansson toteaa kuitenkin, että näin kerran kuukaudessa pidettävissä koti-illoissa on valitetta-

van vähän uskollisia kävijöitä, parhaimmillaan noin kaksikymmentä. Lisäksi järjestetään joskus arpajaisia, joihin voitot yleensä saadaan lahjoituksina. Teljän kirkon kutsuillalla kerätty kolehti tuotti farmasian naisten eläkerahastoon yli sata markkaa.

Yhdistykseen kuuluu yli 800 jäsenmaksun maksanutta farmasian alalla työskentelevää naista, jotka kaikki eivät kuitenkaan ole toimivia jäseniä. Maire Johanssonin kertoman mukaan pelkästään apteekeissa on noin 3.000 farmaseuttia, joten huomattava joukko on vielä yhdistyksen ulkopuolella.

Hartaushetki kerran vuodessa

— Farmasian naisten kutsuillan olin erittäin tyytyväinen. Tällainen pieni hartaushetki, jossa on papin sana ja muuta hengellistä ohjelmaa, on näin kerran vuodessa järjestettynä paikallaan. Pitkien työpäivien takia tuskin monillakaan meistä riittäisi intoa osallistua tällaisiin yhteisiin iltatilaisuuksiin mainittua useammin, arveli Maire Johansson.

Maire Johansson

Tuula Virta

Seija Keskinen

Tasa-arvoisuuteen pyrittävä kaikilla aloilla

Niin naisvaltaisesta alasta kuin farmasiassa onkin kysymys on miesfarmaseuttien vähemmistö tilastojen mukaan jonkin verran paremmassa asemassa kuin naispuoliset työtoverinsa. — Työehtosopimuksessa on määritelty farmaseuttien vähimmäispalkka, mutta miehet tunnetusti osaavat tällaisissa asioissa pitää paremmin puoliaan, sanoo Seija Keskinen.

— Meidän kurssillamme oli kaikkiaan sata opiskelijaa, ja näistä kolme oli miehiä. Nykyisin miesten määrä on entisestäänkin vähentynyt. Näistä kolmesta kaksi on jatkanut opintojaan ja ainoastaan yksi on edelleen farmaseuttina. Yleensä kai miehet hankkiutuvatkin korkeampiin virka-asemiin, arveli Seija Keskinen. Hän korosti kuitenkin sitä, että periaatteessa on epäoikeudenmukaista maksaa samasta työstä miehille ja naisille erisuuruista palkkaa. Myös kotiloissa on aviopuolisoiden tasa-arvoisuudessa vielä paljon pa-

Perhe vaikuttaa naisen osallistumiseen

Apteekkityö on paljolti iltatyötä, työpäivä päättyy tavallisesti kello 18. Joka kuudes viikko on päivystysvuoro ja joka kolmas lauantai viikonloppupäivystys. Perheen äidin kannalta työajat eivät ehkä ole kaikkein sopivimmat, mutta Tuula Virralle ne eivät ole aiheuttaneet ongelmia: työnjako kotona on tasapuolinen. Virroilla on kolme lasta, joista vanhin käy seurakunnan tyttökerhoa ja keskimäinen on päiväkerhossa. Kymmenen kuukauden ikäinen vauva sen sijaan sitoo äitiä kotiin siinä määrin, että jumalanpalveluksissa käyminen tahtoo pakostakin jäädä.

Keskustelua ihmisen kohtaamisesta

— Mielestäni seurakunta tarjoaa yhtä paljon toimintaa sekä miehille että naisille. Jokainen meistä kuitenkin itse päättää siitä, kuinka usein ja minkälaisiin tilaisuuksiin tahdomme osallistua. Itse käyn mielelläni esimerkiksi iltakirkossa. Nuorten äitien osallistuminen seurakunnalliseen, samoin kuin muuhunkin kodin ulkopuolella tapahtuvaan

toimintaan riippuu ratkaisevasti siitä, onko perheen isä valmis jäämään kotiin lasten kanssa, sanoo Tuula Virta.

— Jos kutsuiltoja farmasian naisille järjestettäisiin useita vuoden mittaan, tuskin niihin joka kerta kertyisi yhtä paljon osanottajia kuin Teljän kirkon tilaisuuteen. Joskus olisi ehkä mielenkiintoista keskustella ihmisen kohtaamiseen liittyvistä ongelmista ja yleensä lähimmäisen ymmärtämisestä, koska ne ovat jokapäiväisiä asioita myös farmaseuttien työssä.

— Jos asiakas on sairas tai väsynyt, hän saattaa ilostua aivan vähäisestäkin ystävällisyyden osoituksesta. Usein asiakkaat kaipaavat myös osanottoa vaikeaan tilanteeseensa. He ovat odottaneet ensiksi lääkärin vastaanotolla pitkät tovit ja tulevat sen jälkeen apteekkiin, jossa "hetken" jälleen voi venähtää odottua pitemmäksi. Ilta-asiakkaat jäävät asiakaspalvelussa varmasti päiväasiakkaita vähemmälle, koska iltaisin tiskin takana ihmisiä on tavallisesti jonotain, mainitsi Tuula Virta.

nistunut. Hartaushetki on mielestäni parempi vaihtoehto kuin esimerkiksi jokin keskustelutilaisuus, koska työpäivän jälkeen ottaa vastaan mieluummin jotakin "valmiiksi pureskeltua", sanoo Seija Keskinen.

— Itselleni nuoriso on kipeä ongelma. Nuorten vanhemmille seurakunta ehkä voisi järjestää keskustelu- ja opastustilaisuuksia, joissa olisi asiantuntija kuultavana. Kotoa käsin on rippikoulun jälkeen hyvin vaikea saada nuorta ylläpitämään edes jonkinlaista kontaktia seurakuntaan, totesi hän.

PORIN KIRKKOSANOMAT

Porin ev.lut.seurakuntien julkaisu • 30.000 kpl • Jakelu postitse jokaiseen porilaiseen talouteen.

Päätoimittaja Paavo Yrjölä
Toimitussuhteeri Kirsti Kautto
Toimituskunta Eino Salmenperä, Helena Rosenblad ja Veli-Pekka Jarva.

Toimituksen osoite Hallituskatu 9, 28100 Pori 10, puh. 14 972

Satakunnan Kirjateollisuus Osakeyhtiö, Pori 1975